

ירצה 48 חודשי מאסר על הברחת ביצים מזויפות לישראל

בית המשפט העליון דחה את בקשתו של נאשם לעכב את מאסרו בגין סחר בביצים מזויפות, והוא יחל לרצות את מאסרו [ע"פ 9852/17]. הנאשם שימש בתפקיד ציבורי כפקח מטעם מועצת הלול, ובמסגרת תפקידו קיבל שוחד תמורת הברחת ביצים משטחי הרשות הפלסטינית אל תוך ישראל. הוא הורשע בבית המשפט המחוזי ונדון ל-48 חודשי מאסר, אולם ביקש לדחות את תחילת ריצוי עונשו עד שערעורו יתנהל. בית המשפט העליון לא מצא הצדקה לבקשתו ודחה אותה, והנאשם יחל לרצות 48 חודשי מאסר וישלם 26,000 ₪ קנס.

המבקש היה מעורב בפרשייה שבמהלכה הוברחו מעל 10 מיליון ביצים משטחי הרשות הפלסטינית לישראל. כתב אישום בעניין הוגש כנגד 18 נאשמים, ביניהם המבקש. בשנה שבה התגלתה הפרשה, 2013, היה הנאשם עובד ציבור ושימש כרכז מודיעין ומפקח מטעם מועצת הלול. תפקידו היה בין היתר למנוע העברה של ביצים מהרשות הפלסטינית לישראל, בגלל היעדר פיקוח וטרינרי. אולם הוא התעלם מדרישה זו ופעל עם שותפים אחרים להבריא ביצים משטחי הרשות, והשמיד את הביצים של יצרנים מתחרים שפעלו כחוק. בתמורה קיבל שוחד בסכום כולל המתקרב למאה אלף ₪. הנאשם נשפט בבית המשפט המחוזי מרכז לוד, בתאריך 6.11.17, והורשע בשרשרת עבירות של לקיחת שוחד, מרמה, הפרת אמונים, קשירת קשר לביצוע פשע ואף עבירות פליליות הקשורות לתברואה, כגון הובלת ביצי מאכל ללא תעודת משלוח, עשיית מעשה הלול להפיץ מחלות ועוד. בגין עבירות אלה נגזרו עליו 48 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 26,000 ₪.

הנאשם טוען לחפותו ולכן מבקש מבית המשפט העליון לעכב את התחלת ריצוי עונשו, עד שערעורו על גזר דינו יתקיים. הדיון בעניינו התקיים בבית המשפט העליון, בראשות כב' השופט ג' קרא, בתאריך 18.2.18. ב"כ טען בשמו כי חלפו 5 שנים מאז הוגש כתב האישום ומשך הזמן שחלף לא מצדיק את תחילת ריצוי המאסר. נוסף על כך, הוא נשוי ואב לארבעה ילדים, אינו בעל עבר פלילי ולכן אין סיכון שלא יתייצב לריצוי עונשו, גם אם ידחה. לדבריו סיכויי הערעור של המבקש גבוהים בגלל שיטות חקירה פסולות, ולכן אין טעם להתחיל לרצות את עונשו לפני שיתקיים הערעור; ב"כ המשיבה טענה שסיכויי הערעור נמוכים וכי העבודה שעשה בית המשפט המחוזי יסודית וזהירה. הראיות משלימות זו את זו, כולל האזנות סתר. הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות אינו סיבה לדחות עוד את ריצוי העונש אלא להיפך, להתחיל לרצותו.

שופט בית המשפט העליון הסכים עם טענות המשיבה וקבע כי אין הצדקה לעיכוב ביצוע עונש המאסר. אין הלכה מיוחדת שקובעת שיש לעכב ריצוי עונש כל עוד לא החל הערעור, ולכן בקשתו של הנאשם נדחתה. הוא יתייצב לריצוי מאסרו כפי שנקבע וירצה סה"כ של 48 חודשים וישלם קנס של 26,000 ₪.

ב"כ המשיבה, מדינת ישראל: עו"ד הילה גורני.

ב"כ המבקש: עו"ד מיכאל עירוני, עו"ד מעין נופר-עמון.

משרדנו לא ייצג בתיק זה.

{*:fast_contact}